

ŽUPNIJA IN DOM

05. 07. 2020 14. nedelja med letom

št: 27 leto: XXII

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Tisti čas je Jezus govoril: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. Najemnik in tisti, ki ni pastir in ovce niso njegove, ko vidi, da prihaja volk, ovce pusti in zbeži – in volk jih pograbi in razkropi –, ker je najemnik in za ovce ni v skrbeh. Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje poznajo mene, kakor mene pozna Oče in jaz poznam Očeta; in svoje življenje dam za ovce. (Jn 10,1–15)

BESEDA O BESEDI

Jezus kot Dobri pastir pooseblja veličino in hkrati nežnost Boga. Odnos pastirja do ovac primerja z odnosom med njim in Očetom. Kot je Oče vreden Sinove ljubezni, tako so ovce vredne pastirjeve ljubezni. Pomeni, da Jezus, Dobri pastir, nič manj ne ljubi ljudi, kot ljubi svojega Očeta. Gre za brezpogojno ljubezen, ki se za nas do konca daruje na križu. »Dobri pastir da svoje življenje za ovce«. Krotko je dovolil, da so ga ponižali v klavno ovco.

Jezusovo obljubo, da mora poskrbeti tudi za ovce, ki niso iz tega hleva in jih pripeljati in bodo poslušale njegov glas in bo ena čreda, en pastir, sta kot Božji klic dojela sveta brata Ciril in Metod. Zapustila sta domači Solun, se odpovedala visoko razvitemu kulturnemu prostoru Bizanca, varnosti grške tradicije in se odzvala prošnji moravskega kneza Rastislava ter leta 862 odšla misijonarit med Slovane. Širila sta krščansko oznanilo med naše prednike. Gotovo je bilo zanju najbolj boleče, da so nekateri, ki so se imeli za dobre pastirje, ovirali njuno delo. V bogoslužju niso trpeli slovanskih besed. Niso dojeli, da v čredi ne sme biti diskriminacije. Ljubezen Dobrega pastirja ni selektivna in nikogar ne izključuje. Število v čredi ni omejeno, ampak je neskončno. Med ovcmi ni razlik. Edina skrb Dobrega pastirja je torej, da se katera od ovac ne izgubi.

Po: dr. Peter Štumpf

NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU

V nedeljo, 5. julija 2020 praznujemo tradicionalno Nedeljo Slovencev po svetu. Slovence po svetu med drugim povezuje Rafaelova družba, Katoliško središče Slovencev po svetu.

Okrog pol milijona Slovencev živi izven svoje matične domovine. To je velika številka, če nas je v domovini približno dva milijona, a tega v našem vsakdanu ne zaznavamo najbolje. Mnogih meje ni več, možnosti komuniciranja in potovanja pa postajajo vedno bolj dostopne. Tako imamo veno več možnosti, da z manj truda vzpostavljamo enoten slovenski prostor, ki ni več tako zelo odvisen od kraja bivanja.

Prof. dr. Kajetan Gantar je glede ljubezni do domovine zapisal takole:

»Ne moreš biti drugega kot domoljub. Kdor svojega doma in svoje domovine nima rad, nima ničesar in nikogar rad. Če ne bomo domoljubi, smo ob današnji globalizaciji zapisani odmrtnju. Domoljubna vzgoja nam manjka. Ko sem pred davnimi leti prvič pripotoval v Švico, me je presenetilo, kako so že ob skromnem prazniku kantona na vseh hišah vihrale zastave. Pri nas pa je marsikdaj ravno obratno. Ob državnih praznikih vidiš ulice, kjer niti na eni zasebni hiši ne visi zastava. Domoljubno vzgojo v smislu slovenstva sem v otroških letih užival doma, v takratnem družinskem okolju, že v letih Kraljevine Jugoslavije. Oče me je večkrat prosil, naj mu ob smrti v krsto položimo trak Akademskega društva Danica z barvami slovenske zastave. In v takšnem domoljubju sem tudi vzgajal svoje otroke. Oče in mati sta prva, ki v srca svojih otrok sadita ljubezen do slovenske besede, ki je najmočnejše jamstvo za ohranjanje narodne zavesti in za obstoj slovenske države.«

Dr. Andrej Fink, pravnik in profesor v Buenos Airesu, ki že vse življenje dela v Argentini, a se pogosto vrača v Slovenijo, pa nam svoj pogled osvetljuje na naslednji način:

» Slovenijo, domovino staršev in končno tudi svojo, smo spoznavali posredno, iz pripovedovanj, iz slik, iz

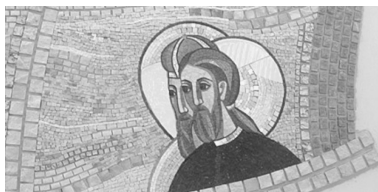
knjig. Lahko rečem, da smo spoznavali realno Slovenijo, čeprav je nismo imeli pred seboj in okoli sebe. Smo pa dobivali vse bistvene elemente, s katerimi smo se po osamosvojitvi suvereno podali v konkretno Slovenijo

in ob srečanju z njo ugotovili, da nam nič pomembnega ne manjka za vzpostavljane živega stika z njo. /.../

Še pred kakimi desetimi leti so pred menoj mnogi jokali, ko so se spominjali prestanega trpljenja. A živeli s(m)o naprej in skušali preseči in sublimirati vse, kar nas je hudega spremljalo. Če se naravno vsak človek sprašuje o smislu, temeljih in vrednotah, nam k sreči vsega tega ni manjkalo. Temelji in vrednote krščanstva in slovenstva so dajali smisel vsemu. S tem s(m)o gledali naprej ... in uspeli, paradokсно, celo z optimizmom na obrazu. Ta optimizem čutimo še danes.«

SV. CIRIL IN METOD, APOSTOLA SLOVANOV

»Ciril in Metod sta bila misijonarja grškega rodu, ki sta pri oznanjevanju in širjenju krščanske vere uporabljala glagolico. Ciril se je rodil okrog l. 826 ali 827, Metod pa okrog l. 812 ali 815 v Solunu. Pri krstu so ju poimenovali Konstantin in Mihael, vendar sta ob vstopu v samostan imeni spremenila. Najprej sta delovala kot knjižničar in učitelj filozofije. Mladost sta preživela v okolici Soluna, cesar pa ju je okrog l. 860 poslal misijonarit na polotok Krim.

Moravski knez Rastislav ju je okrog l. 860 povabil med slovanske narode, kjer sta delovala na tedanjem velikomoravskem ozemlju, ki je zajemalo današnjo vzhodno Slovenijo, vzhodno Hrvaško, Madžarsko, Češko, Slovaško, južno Poljsko, jugovzhodno Nem-

čijo in zahodno Ukrajino ter širila krščansko oznanilo v slovanskem jeziku. Po treh letih na Moravskem sta odšla v Panonijo in od tam preko Benetk v Rim. Pri papežu Hadrijanu II. (867–872) sta dobila dovoljenje za opravljanje bogoslužja v slovanskem jeziku.

Ciril je v Rimu zbolel in umrl, papež Hadrijan II. pa je Metoda poslal h knezu Koclju v Panonijo. Na tem ozemlju je prišel v spor z nemškimi duhovniki in bil obtožen krivoverstva. Po izpustitvi mu je papež Janez VIII. (872–882) ponovno dovolil uporabo slovanskega jezika za bogoslužno rabo.

Praznik apostolov Slovanov je priložnost za ovrednotenje in zavedanje njunega pomena na področju evropske kulturne, zgodovinske in jezikovne dediščine, ki je povezana tudi z našo deželo.« (katoliska-cerkev.si)

NEDELJA – 5. 7. sv. Ciril in Metod, sozaveznika evrope	7.30 10.00	za vse žive in rajne župljane v Šentrupertu procesija in maša za † Ivana Štusej
PONEDELJEK – 6. 7. sv. Marija Goretti	19.00	za † Ano Pristalič in vse njene
TOREK – 7. 7. sv. Vilibald	19.00	za † Mojco Rizman
SREDA – 8. 7. sv. Akvila in Priscila	19.00	za † Jožefa obl. in Frančiško Rožič
ČETRTEK – 9. 7. sv. Avguštin Zhao Rong	19.00	v Šentrupertu za † (Marijo) Miro Rakun
PETEK – 10. 7. sv. Amalija, redovnica	19.00	za † Petro Praznik
SOBOTA – 11. 7. sv. Benedikt, opat	19.00	za † Mojco Breznikar
NEDELJA – 12. 7. 15. nedelja med letom	7.30 10.00	za vse žive in rajne župljane za † Anico in Radota Drev, po maši krst

Bralca v nedeljo: pri 1. sv. maši: Majda Jelen, Mojca Strožer
pri 2. sv. maši: Petra Rančigaj, Robi Natek

Ureditev in krašenje župnijske cerkve: Gomilsko I.

Dežurni ministranti: Marko in Mitja Mak

Velika zahvala vsem, ki ste sodelovali pri procesijah in pomagali pri okrašitvi oltarjev tako na Gomilskem kot na podružnicah. Vaš trud je znanje ljubezni do Jezusa, ki nas hrani s svojim telesom in krvjo. Bog povrni!

Oratorij na Gomilskem bo potekal v predvidenem terminu. Organizatorji bodo zagotovili ustrezne varnostne ukrepe v zvezi s korona virusom.

V zadnjem času so bili kršчени: Miha in Luka Zadobovšek ter Tinkara Ojsteršek. Molimo zanje in za družine, da bi vztrajali v veri in ljubezni.

Od 25. junija je spet obvezna uporaba zaščitnih mask v zaprtih prostorih, torej tudi v cerkvah. Še vedno veljajo tudi ostali ukrepi: obvezno razkuževanje rok ob vstopu v cerkev in nenehno ohranjanje medosebne razdalje 1,5 metra, razen med osebami istega gospodinjstva.